

(JOHN DONNE-SOR, VAS ISTVÁN FORDÍTÁSA)

Ha élne is tovább, csak teng a tájban
S időben leng, mely övé sem már:
Más ajkat édesít a nektár –
Mint méreg ha bomlik és reng a májban,
S rendít meg testet és jövőt:
Szikkadón a lélek árka búzlik,
Menekvő én, mert taszítják, úzik
S éppúgy a hozzá felnőt –
Csak az halhat meg, ami már megunt,
De hajad kibontva, meztelen a testben,
Dallamban bujkálsz és titkon írott versben,
Pilla alatt, mit őriződ lehunyt –
Oldozz fel, kérlek, és hagyj meg annak:
Érted rajongó, kamasz magamnak.

2011. február 13.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Nagy Attila

Látó Szépirodalmi Folyóirat